

อัตมโนทัศน์ของนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ณัฐวุฒิ คิตควร* อวยพร ตั้งธงชัย** พรเทพ ราชรุจิทอง***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตมโนทัศน์ของนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2559 จำนวนรวมทั้งสิ้น 462 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไป ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา ผลการเรียน (GPA) และประเภทของการเข้าศึกษา และแบบวัดอัตมโนทัศน์ที่พัฒนามาจากแบบวัด Tennessee Self-concept Scale ตามแนวคิดทฤษฎีของ William H. Fitts ฉบับปี 1964 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบวัดไปหาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการวิจัยพบว่า 1) อัตมโนทัศน์โดยภาพรวมของนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์โดยรวมเท่ากับ 280.68 ($\sigma = 30.46$) มีอัตมโนทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 92.2 มีอัตมโนทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 6.3 และมีอัตมโนทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 1.5 2) อัตมโนทัศน์ระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิง เมื่อพิจารณาพบว่านิสิตชายมีคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์โดยภาพรวมสูงกว่านิสิตหญิง 3) อัตมโนทัศน์กับระดับชั้นปีที่ศึกษา พบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์โดยรวมสูงกว่าทุกชั้นปี และ 4) อัตมโนทัศน์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านิสิตที่มีระดับผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำจะมีคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์สูงกว่านิสิตที่มีระดับผลการเรียนอยู่ในระดับสูงและระดับปานกลาง

ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของอัตมโนทัศน์ที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้ สึกและพฤติกรรมของนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำสำคัญ : อัตมโนทัศน์ / นิสิตมหาวิทยาลัย / สาขาวิชาพลศึกษา

*นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., *ดร. สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ติดต่อผู้พิมพ์: ณัฐวุฒิ คิตควร E-mail.: off_kitkuan@hotmail.com มือถือ: 081-92166660

วันที่รับบทความ 5 มิถุนายน 2563 วันที่แก้ไขบทความ 28 พฤษภาคม 2564 วันที่ตอบรับ 4 มิถุนายน 2564

Self-Concept of Students Majoring in Majoring in Physical Education, Faculty of Education at Kasetsart University

Nuttawut kitkuan** Ouaypon Tungthongchai ** Pornthep Rachrujithong ***

Abstract

The purpose of this research was to study self-concept of students majoring in physical education of Department of Physical Education, Faculty of Education at Kasetsart University. Population were 462 of 1st year to 5th year undergraduate students in the academic year of 2016. The research measurements were demographic data questionnaire such as of gender, age, years, grade point average (GPA) and type of admission and The Tennessee self-concept scales that was developed by William H. Fitts in 1964. The reliability of The Tennessee self-concept scales in this study was .92. Data were analyzed by using percentage, mean (μ) and standard deviation (σ).

The findings revealed as follows : 1) in overall the students majoring in physical education, Department of Physical Education, Faculty of Education at Kasetsart University had the mean score (μ) of self-concept = 280.68 (σ = 30.46) and had a moderate level of self-concept (92.2%), followed by a high level (6.3 %) and a low level (1.5 %), 2) The self-concept between male and female students found that male students had higher scores than female students, 3) The self-concept divided by years of study found that in overall the 1st year students had the highest scores of self-concept, and 4) The self-concept divided by learning achievement levels found that students who had low of learning achievement levels had higher scores of self-concept than students who had high and medium of learning achievement levels.

Implications drawn from this study showed the importance of the self-concept that influencing students thought, feelings and behavior on students majoring in physical education, Department of Physical Education, Faculty of Education, Kasetsart University

Keywords: Self-Concept, University Student, Physical Education Major

* Master's degree students, Dept. of Physical Education, Faculty of Education, Kasetsart University

*** Assist. Dr., ** Lecturer., Dept. of Physical Education Faculty of Education, Kasetsart University

Contract: Nuttawut kitkuan E-mail: off_Kitkuan@hotmail.com Mobile: 081-92166660

Received: June 5, 2020 ; Revised: May 28, 2021 ; Accepted: June 4, 2021

บทนำ

ในปัจจุบันมนุษย์ทุกคนมีลักษณะซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล ไม่มีมนุษย์คนใดที่จะมีลักษณะเหมือนกันทุกประการ ซึ่งลักษณะเฉพาะของบุคคลเหล่านั้นได้แก่ การเรียนรู้ การปรับตัว ความสามารถทางสติปัญญา ความคิด ความรู้สึก สมรรถภาพทางกาย ประสบการณ์ที่ได้รับ และเรื่องของอารมณ์ เป็นต้น (อุษาวดี เรืองนิมและชาคริต ถาวรรักษ์, 2554) ดังนั้น จากการที่มนุษย์มีลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมเป็นอย่างไรนั้น จะขึ้นอยู่กับความรู้ของตนเองของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ (พรณี ชูชัย เจนจิต, 2538) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎามนตรี (2542) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการรู้จักหรือการรับรู้ตนเองไว้ว่า หากผู้เรียนสามารถรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ก็จะทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะเลือกเรียนในรายวิชาที่ตนเองอยากเรียนหรือสาขาอาชีพที่ตรงกับความรู้และความสามารถของตนเองได้ ส่งผลต่อการมีความสุขในการเรียน และสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

นอกจากนี้การรู้จักตนเองยังรวมถึงการรู้จักข้อดีข้อด้อยของตนเองและพร้อมที่จะได้รับการพัฒนาตนเอง (กรมสามัญศึกษา, 2542) ซึ่งบุคคลแต่ละคนนั้นย่อมมีความเป็นตัวตนที่ต่างกัน สำหรับคำว่าความรู้เกี่ยวกับตนเองหรืออัตมโนทัศน์ (Self-Concept) นั้น จากการศึกษาตามแนวคิดของ Burns (1979) อัตมโนทัศน์นั้นเกี่ยวข้องกับการเชื่อว่ามนุษย์ทุกคน ๆ จะมีโลกเป็นของตนเอง ซึ่งจะทำให้หน้าที่ในการรับรู้และพัฒนาบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล ที่จะทำใหบุคคลมีวินัย มีนิสัยใจคอและพฤติกรรมที่ต่างกัน ซึ่ง Rogers (1951) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า อัตมโนทัศน์นั้นถือเป็นโครงสร้างของการรับรู้ที่บุคคลมีต่อตนเองเกี่ยวกับรูปลักษณะภายนอก ความสามารถ คุณค่าของตนเอง ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม เป็นการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งเป้าหมายและอุดมคติที่เห็นว่ามีค่าในทางบวกหรือทางลบ

จะเห็นได้ว่าอัตมโนทัศน์นับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลิกภาพอีกทั้งยังแสดงถึงการให้ความหมายและคุณค่าของตนเองของแต่ละบุคคล บุคคลที่มีอัตมโนทัศน์ในทางที่ดี จะทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง เชื่อในความสามารถของตนเอง และเมื่อบุคคลมีอัตมโนทัศน์ที่สูงแล้วก็น่าจะมีความพร้อมที่จะให้ความเอื้อเฟื้อกับผู้อื่น นำไปสู่การมีบุคลิกภาพเอื้อเฟื้อได้ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2544) ดังนั้นจึงควรส่งเสริมและพัฒนาให้บุคคลมีอัตมโนทัศน์ที่ดี ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์อย่างมากต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของทรัพยากรมนุษย์ จนทำให้เกิดการพัฒนาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ (ภัทรารักษ์ แสงทรัพย์, 2543)

สำหรับการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์นั้น การศึกษานับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ คุณค่าหรือประโยชน์ของการศึกษาถือได้ว่าเป็นกระบวนการที่ช่วยทำให้คนมีโอกาที่จะพัฒนาตนเองได้อยู่เสมอรวมถึงการพัฒนาศักยภาพที่สามารถจะดำรงชีวิต มีความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้นการศึกษาจึงไม่ควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทางด้านวิชาการเพียงอย่างเดียว การศึกษาต้องสามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และความรู้ ดังที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก่ไข

เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 6 ที่ได้กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542)

สำหรับการจัดการศึกษาในรายวิชาพลศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่มีบทบาทที่สำคัญในหลักสูตรการศึกษาของชาติ เป้าหมายของการศึกษาในรายวิชาพลศึกษานั้นมุ่งเน้นในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อในการพัฒนา (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) อาจกล่าวได้ว่า รายวิชาพลศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่ยังกล่าวก็คือครูพลศึกษา (ชาญชัย พงศยาภรณ์, 2534) ซึ่งความสำคัญของครูพลศึกษานั้น วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวว่า

...ครูพลศึกษานับว่าเป็นหัวใจที่สำคัญของวิชาพลศึกษา โครงการและกิจกรรมทางพลศึกษาจะประสบความสำเร็จและนักเรียนจะได้รับผลประโยชน์มากมายเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถและประสิทธิภาพในการจัดดำเนินการของครูพลศึกษา ดังนั้นในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจึงต้องการครูพลศึกษาที่มีสมรรถภาพและประสิทธิภาพในทุก ๆ ด้าน...

ดังนั้นการผลิตครูพลศึกษาที่ดีและมีประสิทธิภาพจึงถือเป็นการกิจสำคัญของสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการผลิตครูพลศึกษา ซึ่งในประเทศไทยนั้นมีหลายสถาบันที่เป็นหน่วยงานในการผลิตครูพลศึกษา และหนึ่งในนั้นก็คือ ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และจากความสำคัญของอัตมโนทัศน์รวมทั้งบทบาทและความสำคัญของครูพลศึกษาดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาอัตมโนทัศน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-5 สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่สัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ ซึ่งคาดว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนอกจากจะทำให้ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ของนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา ของภาควิชาพลศึกษาแล้ว ข้อมูลเบื้องต้นที่ได้จะยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนหรือโครงการต่าง ๆ ในการที่จะช่วยสร้างเสริมอัตมโนทัศน์ของนิสิตเพื่อให้เป็นบุคคลที่ดีของครอบครัว สังคม ประเทศชาติและที่สำคัญคือเป็นครูพลศึกษาที่ดีในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษาอัตมโนทัศน์ของนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรีทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1-5 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2559 จำนวน 462 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เป็นแบบบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเภทของการเข้าศึกษา

ตอนที่ 2 ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แบบวัดอัตมโนทัศน์ที่พัฒนามาจากแบบวัดอัตมโนทัศน์ Tennessee Self-Concept Scale ตามแนวคิดทฤษฎีของ William H. Fitts ฉบับปี 1964 โดย จินดาร์ เจ็นสว่าง (2555) ซึ่งได้นำแบบวัดตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.84 ซึ่งแบบวัดอัตมโนทัศน์มีทั้งหมด 9 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความเป็นเอกลักษณ์ ด้านความพึงพอใจในตนเอง ด้านพฤติกรรม ด้านร่างกาย ด้านศีลธรรมจรรยา ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสังคม และด้านการวิจารณ์ตนเอง สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แบบวัดดังกล่าว และนำไปหาค่าความเชื่อมั่นอีกครั้งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบวัดมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการคำนวณหาค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไป ซึ่งประกอบด้วย เพศ ระดับชั้นปี คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางและความเรียง

2. นำข้อมูลแบบวัดอัตมโนทัศน์มาคำนวณค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของคะแนนอัตมโนทัศน์ทั้ง 9 ด้าน โดยแบ่งเป็นหัวข้อโดยภาพรวม จำแนกตามตัวแปรเพศ จำแนกตามตัวแปรระดับชั้นปี และจำแนกตามผลการเรียนแล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และค่าร้อยละของระดับคะแนน อัตมโนทัศน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 5 สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อัตมโนทัศน์	คะแนนเต็ม	μ	σ	ระดับ (%)		
				ต่ำ	กลาง	สูง
ด้านร่างกาย	90	57.55	7.18	1.1	88.5	10.4
ด้านศีลธรรมจรรยา	90	54.58	7.90	5.0	89.0	6.1
ด้านส่วนตัว	90	55.59	7.95	3.5	87.9	8.7
ด้านครอบครัว	90	57.71	7.31	2.4	88.1	9.5
ด้านสังคม	90	55.24	8.36	3.2	86.4	10.4

ด้านความเป็นเอกลักษณ์	150	88.69	11.38	2.6	92.9	4.5
ด้านความพึงพอใจในตนเอง	150	96.32	11.75	1.7	88.7	9.5
ด้านพฤติกรรม	150	95.67	10.68	1.5	90.9	7.6
ด้านวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง	50	28.67	6.52	21.9	67.3	10.8
อัตมโนทัศน์รวม	450	280.68	30.46	1.5	92.2	6.3

จากตารางที่ 1 พบว่าอัตมโนทัศน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 5 สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์โดยรวมเท่ากับ 280.68 ($\sigma = 30.46$) มีอัตมโนทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 6.3 มีอัตมโนทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 92.2 และมีอัตมโนทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และค่าร้อยละ ของคะแนน อัตมโนทัศน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 5 สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามเพศ

อัตมโนทัศน์	ชาย		ระดับ (%)			หญิง		ระดับ (%)		
	μ	σ	ต่ำ	กลาง	สูง	μ	σ	ต่ำ	กลาง	สูง
ด้านร่างกาย	57.61	7.06	1.0	87.5	11.4	57.45	7.41	1.2	90.3	8.5
ด้านศีลธรรมฯ	55.16	8.20	5.4	87.2	7.4	53.54	7.24	4.2	92.1	3.6
ด้านส่วนตัว	56.30	8.02	3.0	86.5	10.4	54.30	7.69	4.2	90.3	5.5
ด้านครอบครัว	57.86	7.26	2.7	88.2	9.1	57.43	7.41	1.8	87.9	10.3
ด้านสังคม	56.02	8.49	3.4	85.2	11.4	53.85	7.96	3.0	88.5	8.5
ด้านความเป็นเอกลักษณ์	89.45	10.95	3.0	93.3	3.7	87.31	12.02	1.8	92.1	6.1
ด้านความพึงพอใจในตนเอง	96.76	11.98	2.0	86.9	11.1	95.51	11.32	1.2	92.1	6.7
ด้านพฤติกรรมด้านวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง	29.50	6.31	18.9	67.0	14.1	27.16	6.64	27.3	67.9	4.8
อัตมโนทัศน์โดยรวม	282.96	30.21	2.0	91.6	6.4	276.57	30.57	0.6	93.3	6.1

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนอัตมโนทัศน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 5 สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำแนกตามเพศ เพศชายมีคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์โดยรวมมากกว่าเพศหญิง เพศชายมีคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์โดยรวมเท่ากับ 282.96 ($\sigma = 30.21$) มีอัตมโนทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 6.4 มีอัตมโนทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 91.6 และ มีอัตมโนทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 2.0 เพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์โดยรวมเท่ากับ 276.57 ($\sigma = 30.57$) มีอัตมโนทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับสูง คิด

เป็นร้อยละ 6.1 มีอัตมโนทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 93.3 และ มีอัตมโนทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 0.6

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของคะแนนอัตมโนทัศน์นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 5 สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา (N = 462)

อัตมโนทัศน์	คะแนน	ระดับชั้นปีที่ศึกษา									
		1		2		3		4		5	
		N = 110		N = 84		N = 97		N = 89		N = 82	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
ด้านร่างกาย	90	58.50	8.92	57.68	6.13	57.90	7.55	56.83	5.93	56.96	6.30
ด้านศีลธรรมจรรยา	90	56.12	10.33	53.52	6.66	54.05	6.33	54.29	6.91	54.56	7.87
ด้านส่วนตัว	90	58.44	8.93	54.07	7.28	56.41	7.07	53.65	8.59	54.45	6.27
ด้านครอบครัว	90	59.66	8.12	57.26	7.18	57.28	6.28	56.55	8.26	56.88	5.84
ด้านสังคม	90	58.05	8.83	54.43	7.96	55.11	8.36	53.90	9.16	53.93	6.23
ด้านความเป็นเอกลักษณ์	150	94.19	14.08	85.31	9.65	88.18	10.35	87.80	10.20	86.33	8.66
ด้านความพึงพอใจในตนเอง	150	98.13	13.83	96.05	12.31	96.45	10.31	93.72	11.34	96.82	9.75
ด้านพฤติกรรม	150	98.45	12.59	95.61	10.55	96.11	9.19	93.71	10.31	93.63	9.32
ด้านวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง	50	30.84	6.50	27.48	5.89	29.15	6.24	27.48	7.15	27.69	6.09
อัตมโนทัศน์โดยรวม	450	290.7	38.19	276.9	29.28	280.7	26.25	275.2	27.99	276.7	23.91
		7		6		5		2		8	

จากตารางที่ 3 พบว่าอัตมโนทัศน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 5 สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา นิสิตชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์โดยรวมสูงกว่าทุกชั้นปี โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 290.77 ($\sigma = 38.19$)

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และค่าร้อยละแบ่งตามระดับของคะแนนอัตมโนทัศน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-5 สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามผลการเรียน (GPA)

(N = 462)

อัตมโนทัศน์	คะแนน	ผลการเรียน (GPA)														
		1.00 – 2.00					2.01 – 3.00					3.01 – 4.00				
		N = 11		ระดับ (%)			N = 232		ระดับ (%)			N = 219		ระดับ (%)		
		μ	σ	ต่ำ	กลาง	สูง	μ	σ	ต่ำ	กลาง	สูง	μ	σ	ต่ำ	กลาง	สูง
ด้านร่างกาย	90	58.09	6.59	0.0	81.8	18.2	58.61	7.57	1.7	84.1	14.2	56.41	6.62	0.5	93.6	5.9

ด้านศีลธรรม	90	52.09	8.09	18.2	81.8	0.0	55.21	8.04	4.3	88.8	6.9	56.41	7.72	5.0	89.5	5.5
จรรยา																
ด้านส่วนตัว	90	59.54	9.04	0.0	72.7	27.3	56.42	7.71	2.6	86.6	10.8	54.51	8.02	4.6	90.0	5.5
ด้านครอบครัว	90	59.91	7.01	0.0	81.8	18.2	57.97	7.40	2.6	87.5	9.9	57.32	7.23	2.3	89.0	8.7
ด้านสังคม	90	60.54	9.68	0.0	72.7	27.3	55.06	8.20	3.0	88.4	8.6	55.18	8.42	3.7	84.9	11.4
ด้านความเป็น	150	90.64	10.02	0.0	90.9	9.1	89.83	12.03	2.6	91.8	5.6	87.38	10.61	2.7	94.1	3.2
เอกลักษณ์																
ด้านความพึง	150	99.82	14.41	0.0	81.8	18.2	97.30	11.64	2.2	87.9	9.9	95.10	11.65	1.4	90.0	8.7
พอใจในตนเอง																
ด้านพฤติกรรม	150	99.73	5.98	0.0	90.9	9.1	96.14	10.27	1.3	91.4	7.3	94.98	11.24	1.8	90.4	7.8
ด้าน	50	28.18	8.55	27.3	54.5	18.2	29.06	6.53	22.4	65.5	12.1	28.27	6.40	21.0	69.9	9.1
วิพากษ์วิจารณ์																
ตนเอง																
อัตมโนทัศน์	450	290.18	26.94	0.0		9.1	283.27	30.22	1.7		5.6	277.46	30.65	1.4		
โดยรวม					90.9					92.7					91.8	6.8

จากตารางที่ 4 แสดงคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-5 สาขาวิชา พลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามผลการเรียน (GPA) พบว่านิสิตที่มีระดับผลการเรียน 1.00–2.00 มีคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์โดยรวมเท่ากับ 290.18 ($\sigma = 26.94$) มีอัตมโนทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 9.1 มีคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์สูงกว่าระดับผลการเรียนอื่น ๆ โดยนิสิตที่มีระดับผลการเรียน 2.01 – 3.00 มีคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์โดยรวมเท่ากับ 283.27 ($\sigma = 30.22$) มีอัตมโนทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 5.6 นิสิตที่มีระดับผลการเรียน 3.01–4.00 มีคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์โดยรวมเท่ากับ 277.46 ($\sigma = 30.65$) มีอัตมโนทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 6.8

อภิปรายผลการวิจัย

1. อัตมโนทัศน์โดยภาพรวมของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 5 สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จากผลการวิจัยพบข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่านิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 5 สาขาวิชา มีคะแนนอัตมโนทัศน์โดยภาพรวมเฉลี่ยเท่ากับ 280.68 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 30.46 และเมื่อแบ่งเป็นรายด้านจะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวสูงที่สุดเท่ากับ 57.71 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.31 ซึ่งการมีคะแนนอัตมโนทัศน์ทางด้านครอบครัวสูงสุคนั้นอาจจะเป็นเพราะนิสิตอยู่ในช่วงของวัยรุ่นกำลังเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงในระดับมัธยมศึกษาสู่ระดับอุดมศึกษา และจะต้องใช้ชีวิตอยู่ในสังคมภายนอกที่กว้างขึ้น ใหญ่ขึ้น เจอผู้คนมากมาย มาจากต่างที่ และจะต้องอยู่ร่วมกันในมหาวิทยาลัย บางคนต้องเข้ามาในเมือง บางคนต้องเดินทางไปกลับเวลาพบปัญหา เรียนไม่ได้ เรียนไม่รู้เรื่อง เจออุปสรรคต่าง ๆ นิสิตไม่สามารถที่จะพูดกับใครได้ปรึกษาใคร

ได้ นอกจากครอบครัว ซึ่งเป็นที่พึ่งสำหรับนิสิตตลอดเวลา ซึ่งดังที่ Hurlock (1967) ได้กล่าวไว้ว่า ครอบครัวเป็นสังคมแรกที่นิสิตจะได้เรียนรู้ ดังนั้นเจตคติและพฤติกรรมที่บิดามารดาแสดงออก จึงมีผลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของนิสิต ซึ่งประสบการณ์ที่เด็กได้รับสิ่งเหล่านี้จึงส่งผลให้นิสิตมีอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวสูงสุด

2. อัตมโนทัศน์ของนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตัวแปรเพศ จากการศึกษาอัตมโนทัศน์ของนิสิตชายและนิสิตหญิง พบว่า นิสิตชายมีคะแนนอัตมโนทัศน์สูงกว่านิสิตหญิง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นิสิตชายมีอัตมโนทัศน์ด้านสังคมเฉลี่ยเท่ากับ 56.02 มากกว่านิสิตหญิงที่มีคะแนนอัตมโนทัศน์ด้านสังคมเฉลี่ยเท่ากับ 53.85 อาจจะเป็นเพราะนิสิตชายมีการใช้ชีวิตอิสระ เป็นคนอารมณ์ขัน เล่นกีฬาเก่ง จึงทำให้มีการเข้าสังคมได้ง่าย นิสิตชายและนิสิตหญิงมีระดับของความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองที่ต่างกัน มีการรับรู้และการใช้ชีวิตนอกมหาวิทยาลัยที่ต่างกันอีกด้วย จึงทำให้การรับรู้ของตนเองนั้นแตกต่างกันไปด้วย โดยนิสิตหญิงจะรู้สึกจะมีความรู้สึกที่ดีกับตนเอง มีความสุขกับการใช้ชีวิต และจะมีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองมากกว่านิสิตชาย ดังที่ พรณี ชูทัย เจนจิต (2538) กล่าวว่า เพศหญิง และเพศชายมีพัฒนาการทางจิต-สังคม โดยมีการคำนึงถึงบทบาททางเพศ การเลือกอาชีพ และสถานภาพทางด้านเอกลักษณ์ที่ต่างกัน ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรารณณ์ แสงทรัพย์ (2543) พบว่านิสิตชายมีอัตมโนทัศน์ที่แตกต่างกับนิสิตหญิงในโดยรวมและอัตมโนทัศน์รายด้านที่ต่างกันคือ อัตมโนทัศน์ด้านสังคม

3. อัตมโนทัศน์ของนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามตัวแปรชั้นปี จากผลการวิจัย พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มีคะแนนอัตมโนทัศน์โดยรวมสูงกว่าทุกชั้นปี โดยเฉพาะอัตมโนทัศน์ทางด้านครอบครัวจะเห็นได้ว่าเมื่อนิสิตเข้าศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 จะมีคะแนน อัตมโนทัศน์มากที่สุดเฉลี่ยเท่ากับ 59.66 ($\sigma = 8.12$) จากนั้นคะแนนอัตมโนทัศน์มีระดับที่ลดลงไปเรื่อย ๆ ตามชั้นปีที่มากขึ้น คะแนนอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวของนิสิตชั้นปีที่ 1 สูงอาจจะเป็นเพราะว่านิสิตมีความสัมพันธ์ดีกับครอบครัว ได้รับความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัวมาเป็นอย่างดี มีความสุขเมื่ออยู่กับครอบครัว จึงทำให้มีคะแนนอัตมโนทัศน์ทางด้านครอบครัวสูงที่สุด เพราะครอบครัวและสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยที่สำคัญของการเกิดอัตมโนทัศน์ในบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ได้มากที่สุด เพราะบ้านเป็นสังคมแรกที่เด็กได้เรียนรู้ เด็กจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับบ้านมากกว่าสังคมอื่น ๆ (อุชาวดี เรืองนัม และ ชาศริต ถาวรรัช, 2554) แต่เมื่อนิสิตได้เข้าสังคมใหม่ ในการศึกษาเล่าเรียนในมหาวิทยาลัย มีเพื่อนที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน คณะเดียวกัน เกิดสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาในชีวิต อาจส่งผลให้เกิดการห่างเหินทางครอบครัว ไม่ได้ติดต่อ ไม่ได้คอยคุย ให้คำปรึกษา จึงทำให้มีคะแนนอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวมีระดับคะแนนลดน้อยลง

4. อัตมโนทัศน์ของนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่มีระดับผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำจะมีคะแนนอัตมโนทัศน์สูงกว่านิสิตที่มีระดับผลการเรียนอยู่ในระดับสูงและระดับปาน

กลาง อย่างไรก็ตามเนื่องจากปัจจุบันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นตัวบ่งชี้ระดับความสำเร็จในการเรียน ของนิสิตจึงส่งผลต่อการพัฒนาความรู้สึกที่มีต่อตนเอง ซึ่งอัตมโนทัศน์ด้านสังคมเป็นการประเมินตนเอง เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การได้รับการยอมรับหรือไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน การสร้าง สัมพันธภาพกับเพื่อน เด็กวัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนมาก มีความปรารถนาที่จะสร้าง สัมพันธภาพกับเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน นิสิตในกลุ่มผลการเรียนระดับต่ำจะมีการเข้าสังคมมากกว่านิสิต ที่มีผลการเรียนระดับสูง และปานกลาง อาจจะได้ไม่พบทบทวนบทเรียนหลังจากเรียนเสร็จ แต่อาจจะไปพบ เพื่อนข้างนอกมหาวิทยาลัย เจอสังคมใหม่ ๆ ต่างจากนิสิตที่มีผลการเรียนที่สูง หลังเรียนเสร็จจะนั่งทบทวน บทเรียน เข้าห้องสมุด จับกลุ่มทบทวน สำหรับนิสิตที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางก็จะมีทั้งทบทวน บทเรียนและพบเพื่อน จึงทำให้ผลการเรียนของนิสิตที่อยู่ในระดับปานกลางกับระดับต่ำ ไม่ต่างกันมาก สอดคล้องกับ กลัณญ เพชรารณ (2555) นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง จะประเมินการรับรู้ ของตนเองเกี่ยวกับทักษะความสามารถทางวิชาการสูงกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไม่มากนัก และจากการศึกษาค้นคว้าพบว่าอัตมโนทัศน์ไม่ใช่เป็นเพียงตัวแปรเดียวที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตให้สูงหรือต่ำได้ แต่ยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการที่ส่งผลให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกมากที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Anastasi (1961) ที่กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนอกจากจะ เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาแล้ว ยังมีองค์ประกอบทางด้านอื่นอีกเช่น องค์ประกอบด้าน เศรษฐกิจและสังคม แรงจูงใจ และสิ่งอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาด้วยนอกจากนี้ความ สนใจ เพศ และอายุของนิสิต ก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชา พลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพที่เกี่ยวกับตัวแปร อัตมโนทัศน์ ครอบครัว และการวิพากษ์ วิจารณ์ตนเอง เพิ่มเติมเพื่อให้สามารถอธิบายลักษณะของตัวแปรได้ลึกซึ้งมากขึ้น
3. ควรมีการวิจัยเชิงพัฒนา โดยมุ่งเน้นศึกษาและพัฒนาอัตมโนทัศน์ของสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตั้งแต่ระดับชั้นปีที่ 1 – 5 และอาจจะจัด โปรแกรมการพัฒนาอัตมโนทัศน์ในทุก ๆ ด้านให้นิสิต มีการติดตามผลและพัฒนาโปรแกรมให้ดีขึ้นเสมอ รวมไปถึงศึกษาความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนิสิตหรือเปรียบเทียบผลการวัดอัตมโนทัศน์ก่อนและหลัง การศึกษา ทั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อนิสิต

เอกสารอ้างอิง

- กรมสามัญศึกษา. (2542). *ระบบประกันคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานการศึกษาและตัวชี้วัดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญ*. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กัลญญ เพชรภรณ์. (2555). *การศึกษาอัตมโนทัศน์หลายมิติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสมุทรปราการ ตามแนวคิดของแบรคเคน (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จินดาอร เงินสว่าง. (2555). *อัตมโนทัศน์ การแก้ปัญหาและพฤติกรรมก้าวร้าวของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญชัย พงศยาภรณ์. (2534). *ความคาดหวังของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อบทบาทครูพลศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรณี ชูชัย เจนจิต. (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: คอมแพคพรีน.
- ภัทรภรณ์ แสงทรัพย์. (2543). *การวัดอัตมโนทัศน์หลายมิติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)*. มปท.: สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). *หลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *รวบรวมบทความเกี่ยวกับ ประชญา หลักการ วิธีการสอนและการวัด เพื่อประเมินทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2544). *ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 9)*. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. ม.ป.ท.
- อุษาวดี เรืองนัม และ ชาศริต ถาวรรัช. (2554). *อัตมโนทัศน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม*. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- Anastasi, A. (1961). *Psychological Testing* (2nd ed.). New York, NY: Macmillan Publishing Company.
- Burns, R.B. (1979). *The Self-Concept Theory, Measurement, Development and Behavior*. New York, NY: Longman Inc.
- Hurlock, E. B. (1967). *Adolescent Development*. Chicago, Illinois, IL: University of Chicago.
- Rogers, C. S. (1951). *Client Center Therapy*. Boston: Houghton Mifflin Company.
- Trojanowicz, R. C. and M. Merry. 1987. *Juvenile Delinquency: Concept and Control* (4th ed.). New Jersey, NJ: Prentice-Hall Inc.